

Kina vid tidpunkten för brottet, såvida inte bilägaren kan utreda vem som fört fordonet och anger personen i fråga.

Den normala bevisföringsgången måste iakttagas även när det gäller parkeringsföreseelser. Att den av administrativa skäl endast med svårighet kan tillämpas bör inte få motivera ett regelsystem som leder till uppenbara orättvisor och därmed är ägnat att undergräva rättssäkerheten. Även om ett antal bilförare i dag gör ohederliga undanflykter för att slippa parkeringsböter är dock brottets art och samhällsvåda sällan av sådan karaktär att man för att komma åt dessa ohederliga bilförare kan offra dem som är oskyldiga.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 140 i vad avser införandet av fordonsägaransvar vid parkeringsföreseelser där parkeringsbot kan användas, samt

att riksdagen hos Kungl. Maj:t måtte hemställa att nytt förslag till handläggning av parkeringsärenden framlägges sedan ställning tagits till parkeringskommitténs betänkande i övrigt.

Stockholm den 18 november 1969

Bertil Strandberg (m) Paul Brundin (m) Henrik Åkerlund (m)

Nr 1098

Av herr **Tistad m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 140, med förslag till kungörelse om ändring i vägtrafikförordningen (1951: 648), m. m.

(Lika lydande med motion nr 1264 i Andra kammaren)

Stockholm den 18 november 1969

Eskil Tistad (fp)

S.-O. Österdahl (fp)

Stig Stefanson (fp)

Rolf Wirtén (fp)